Pregaria.cat

Entrada

Habites més on estimes que no pas on vius

Visc a Barcelona, carrer Balmes; sí una mica més a munt de Diagonal. És un apartament petit: cuina – menjador – sala, una habitació, bany i una terrassa menuda amb quatre testos de geranis. M'hi trobo bé. Els veïns del sobreàtic són una parella anglesa, que gairebé ni es noten. Estic a lloguer. Com que encara tinc feina, puc sobreviure. Si un dia s'acaba el treball possiblement ho hauré de deixar, i anar a casa dels pares. Ells ho saben i hi estan d'acord. M'he acostumat a viure al dia; demà, oh demà! ja ho veurem.

El cor no el tinc a casa. Bé, ja m'entens. El tinc a Tudela. M'encanta Tudela, perquè allà hi viu la persona que m'estimo. Una mica lluny, certament, encara que depèn de com es miri. També podria estar el meu cor a Reggio Calabria, a Londres o a Singapur. Va trobar feina a Tudela, després de cercar-la per mig món. Ho considero una bona sort. Visc a Barcelona doncs, i estimo algú que viu a Tudela.... sí, és cert, el que es diu viure, visc a Tudela.

Aquest correu m'ha recordat una frase de Sant Bernat que vaig llegir fa temps. Avui he estat mirant les seves obres i al final l'he trobada. Està escrita en llatí i té la concreció d'una llengua clàssica. Diu: "ibi verius habitas, ubi amas, quan ubi animas", que vol dir: que vius veritablement on estimes, més que no pas on habites". M'he quedat pensant sobre el valor i el sentit d'una frase com aquesta, i m`he emocionat una mica per la seva bellesa i la seva profunditat. Senyor Jesús, m'estimes i t'estimo. Tu ets el meu habitatge veritable. Deia Sant Pau en Ell existim, ens movem i som.....

És cert que la persona que em va escriure el correu de fet viu més a Tudela que a Barcelona, perquè "el seu cor està on hi ha el seu tresor". Aquesta és per a ella la millor vida, la que li dóna coratge, delicadesa, il·lusió i futur. Ens podríem preguntar avui on vivim. Quina és la nostra llar interna, la de l'amor. Fonamental, no?

Potser coincideix amb parets de casa nostra. També pot estar en altres llocs. I per què no dins nostre? On habita Aquell que és la font de tota la realitat?, Aquell que va dir: "Jo sóc el camí, la veritat i la vida" i en el mateix discurs deia: "Qui m'estima, guardarà les meves paraules; el meu Pare l'estimarà i vindrem a fer estada en ell."

Jesús Renau sj.